

Anonimizirana verzija

C-297/24 – 1

Predmet C-297/24 [Broslon]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

26. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Luksenburg)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

25. travnja 2024.

Žalitelj u kasacijskom postupku:

CY

Druga stranka u kasacijskom postupku:

Caisse pour l'avenir des enfants

[omissis]

Između

CY, sa stalnom adresom u [Francuskoj],

žalitelja u kasacijskom postupku,

[omissis]

i

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (FOND ZA BUDUĆNOST
DJECE, LUKSEMBURG) [omissis]

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

druge stranke u kasacijskom postupku,

[*omissis*] Uzimajući u obzir pobijanu presudu, koju je 2. ožujka 2023. [*omissis*] donio Conseil supérieur de la sécurité sociale (Visoko vijeće za socijalnu sigurnost, Luksemburg);

[*omissis*]

Činjenične okolnosti

Prema pobijanoj presudi, [*omissis*] [Fond za budućnost djece] ukinuo je osobi CY, pograničnom radniku, [*omissis*] pravo na obiteljski doplatak za dijete njegove supruge iz prethodnog braka jer to dijete, u skladu s člancima 269. i 270. Codea de la sécurité sociale (Zakonik o socijalnoj sigurnosti), u verziji koja je proizašla iz loia du 23 juillet 2016 portant notamment modification du Code de la sécurité sociale (Zakon od 23. srpnja 2016. o, među ostalim, izmjeni Zakonika o socijalnoj sigurnosti), više ne treba smatrati članom njegove obitelji.

Conseil arbitral de la sécurité sociale (Arbitražno vijeće za socijalnu sigurnost, Luksemburg) prihvatio je tužbu žalitelja u kasacijskom postupku za ponovno uvođenje plaćanja obiteljskog doplatka u njegovu korist.

Conseil supérieur de la sécurité sociale (Visoko vijeće za socijalnu sigurnost, Luksemburg) preinakom je presudio da je [Fond za budućnost djece] pravilno ukinuo pravo na obiteljski doplatak osobi CY.

Žalbeni razlozi u kasacijskom postupku

Opis žalbenih razloga

Prvi žalbeni razlog, „*koji se temelji na povredi ili na pogrešnoj primjeni ili pak na pogrešnom tumačenju članka 1. točke (i) i članka 67. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 492/2011 i člankom 2. točkom 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ,*

u dijelu u kojem se u pobijanoj presudi nije široko tumačio pojam uzdržavanja nebiološkog djeteta pograničnog radnika kako ga je Sud naveo u svojoj presudi od 2. travnja 2020., Caisse pour l'avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika) (C-802/18, EU:C:2020:269),

iako je to široko tumačenje trebalo primijeniti i pograničnom radniku dodijeliti pravo na obiteljski doplatak za dijete njegove supruge Clare.”,

drugi [žalbeni razlog, koji se temelji na nacionalnom pravu] [omissis],

treći žalbeni razlog, „koji se temelji na povredi pravnog pravila i, konkretnije, na neprimjeni ili pogrešnom tumačenju ili pak na pogrešnoj primjeni članka 2. točke 2. podtočke (c) Direktive 2004/38/EZ;

u dijelu u kojem je Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale (Visoko vijeće za socijalnu sigurnost) utvrdio da žalitelj u kasacijskom postupku ne uzdržava svoje pastorku time što je odbio pretpostavku uzdržavanog djeteta iz članka 2. točke 2. podtočke (c) Direktive 2004/38/EZ;

iako se navedena pretpostavka primjenjuje na svu djecu koja nisu navršila 21 godinu;”,

četvrti žalbeni razlog, „koji se temelji na povredi pravnog pravila i, konkretnije, neprimjeni ili na pogrešnom tumačenju ili pak na pogrešnoj primjeni članaka 269. i 270. Zakonika o socijalnoj sigurnosti kako su izmijenjeni Zakonom od 23. srpnja 2016. i kako ih se tumači s obzirom na presudu Suda od 2. travnja 2020., Caisse pour l'avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika) (C-802/18, EU:C:2020:269),

u dijelu u kojem je Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale (Visoko vijeće za socijalnu sigurnost) utvrdio da žalitelj u kasacijskom postupku ne uzdržava svoje pastorku i da nije dokazao da snosi sve troškove kućanstva;

iako je žalitelj u kasacijskom postupku podnio brojne dokumente koji potvrđuju da pridonosi uzdržavanju djeteta, što je utvrdio i sam žalbeni sud iako je odbio zahtjev osobe CY.”,

peti [žalbeni razlog, koji se temelji na nacionalnom pravu] [omissis], **šesti** [žalbeni razlog, koji se temelji na nacionalnom pravu] [omissis], **sedmi** [žalbeni razlog, koji se temelji na nacionalnom pravu] [omissis] i

osmi [žalbeni razlog, koji se temelji na nacionalnom pravu] [omissis].

Odgovor Coura [de cassation] (Kasacijski sud)

Prethodno tumačenje prava Europske unije

Sud Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) presudio je da „[č]lanak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da obiteljski doplatnik povezan s činjenicom da pogranični radnik u državi članici obavlja djelatnost zaposlene osobe predstavlja socijalnu povlasticu u smislu tih odredbi.

Članak 1. točku (i) i članak 67. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s

člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 492/2011 i člankom 2. točkom 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji [slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva] 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da im se protive odredbe države članice u skladu s kojima pogranični radnici imaju pravo na obiteljski doplatak povezan sa svojim obavljanjem djelatnosti zaposlene osobe u toj državi članici samo za vlastitu djecu, pri čemu su isključena djeca njihova bračnog druga s kojom spomenuti radnici nisu u srodstvu, ali ih uzdržavaju, dok sva djeca koja borave u toj državi članici imaju pravo na taj doplatak” (presuda od 2. travnja 2020., Caisse pour l’avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika), C-802/18, EU:C:2020:269).

Sud je tako pravo pograničnog radnika na isplatu obiteljskog doplatka za dijete svojeg bračnog druga s kojim nije u srodstvu uvjetovao dokazivanjem da taj pogranični radnik ispunjava uvjet uzdržavanja tog djeteta.

Iako se pravni odgovor koji je pružio Sud odnosi samo na dijete bračnog druga pograničnog radnika, iz obrazloženja presude proizlazi da se isto rješenje primjenjuje na dijete registriranog partnera pograničnog radnika s kojim taj radnik nije u srodstvu (presuda od 2. travnja 2020., Caisse pour l’avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika), C-802/18, EU:C:2020:269, t. 51. i 52.).

Primjenom tog kriterija, žalbeni sud je, kako bi obrazložio odluku o ukidanju obiteljskog doplatka:

- prešutno, ali nužno presudio da dokazi o postojanju braka između pograničnog radnika i majke djeteta te o postojanju zajedničkog prebivališta pograničnog radnika, njegove supruge i djeteta, neovisno o tome uzmu li se ti elementi u obzir zasebno ili zajedno, ne potvrđuju da je uvjet ispunjen,
- utvrdio da oba biološka roditelja imaju sredstva za doprinos uzdržavanju djeteta i da to čine s obzirom na to da majka obavlja poslovnu djelatnost, a otac plaća doprinos za uzdržavanje u iznosu od 150 eura, te je na temelju toga zaključio da „biološki roditelji snose troškove uzdržavanja svojeg djeteta”,
- presudio da dokazi o troškovima koji se kvalificiraju kao troškovi kućanstva (računi za vodu, struju i plin, mjesečne rate za stambeni kredit), iznosima plaćenima u korist djeteta (mjesečna telefonska pretplata djeteta, kupnja mobilnog telefona, psihološka pomoć djetetu) i drugim elementima (razmjena poruka, napet odnos s biološkim ocem, dobar odnos između pograničnog radnika i djeteta) ne potvrđuju da osoba CY uzdržava dijete jer nije dokazano da je pogranični radnik jedini snosio te troškove i jer nije riječ o povremenim iznosima koji predstavljaju dodatke, „osobito s obzirom na prethodno istaknute

objektivne elemente, u skladu s kojima biološki roditelji snose troškove uzdržavanja svojeg djeteta”.

Sud je prvotno upotrijebio pojam „uzdržavanje” kako bi utvrdio da pogranični radnik može imati pravo na isplatu državnog davanja u obliku socijalne povlastice, u ovom slučaju novčane pomoći za visokoškolsko obrazovanje, za svoje vlastito dijete, ako i dalje uzdržava to dijete (presude od 26. veljače 1992., C-3/90, Bemini, ECLI:EU:C:1992:89, t. 25. i 29.; od 8. lipnja 1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, t. 19.; od 14. lipnja 2012, C-542/09, Europska komisija/Nizozemska, ECLI:EU:C:2012:346, t. 35. i od 20. lipnja 2013., C-20/12, Guirsch, ECLI:EU:C:2013:411, t. 39.), a da pritom taj pojam nije bio definiran u tim presudama.

Zatim, i dalje u okviru socijalne povlastice koju predstavlja novčana pomoć za visokoškolsko obrazovanje, ali koja se odnosi na dijete koje nije u srodstvu s pograničnim radnikom, Sud je pojasnio pojam „uzdržavanje”, pri čemu je najprije naveo da ono „ne pretpostavlja pravo na uzdržavanje” (presuda od 15. prosinca 2016., C-401/15 do C-403/15, *Depesme i dr.*, ECLI:EU:C:2016:955, t. 58.), a potom je dodao da „svojstvo člana obitelji koji je uzdržavanik proizlazi iz činjenične situacije. Riječ je o članu obitelji kojemu potpora osigurava radnik a da nije potrebno utvrditi razloge zbog kojih je ta potpora zatražena niti se pitati je li zainteresirani u mogućnosti namiriti svoje potrebe obavljanjem plaćene djelatnosti” (Ibidem, točke 58. i 59.). Zaključio je da „svojstvo člana obitelji koji je uzdržavanik proizlazi iz činjenične situacije, a što je na državi članici i, ako je to potrebno, nacionalnim sudovima da utvrde. Svojstvo člana obitelji pograničnog radnika kojeg potonji uzdržava stoga, kada se odnosi na situaciju djeteta bračnog druga ili priznatog partnera tog radnika, može proizlaziti iz objektivnih elemenata kao što je postojanje zajedničkog domicila tog radnika i studenta a da nije potrebno utvrditi razloge doprinosa pograničnog radnika za uzdržavanje studenta ni odrediti njegovu točnu visinu” (Ibidem, točka 60.).

Sud je zatim primijenio kriterij „uzdržavanja” na pitanje može li pogranični radnik imati pravo na socijalnu povlasticu koju predstavlja isplata obiteljskog doplatka za dijete s kojim nije u srodstvu te je u obrazloženju svoje odluke naveo „da se djetetom pograničnog radnika koje neizravno može ostvariti socijalne povlastice iz potonje odredbe ne treba smatrati samo dijete koje je s njime u srodstvu, nego i dijete bračnog druga ili registriranog partnera navedenog radnika kada on uzdržava to dijete. Prema mišljenju Suda, potonji zahtjev proizlazi iz činjenične situacije, koju trebaju ocijeniti uprava i, ovisno o slučaju, nacionalni sudovi, na temelju dokaza koje pruži osoba o kojoj je riječ, a da pritom nije potrebno utvrditi razloge tog doprinosa niti brojčano izraziti njegov točan opseg” (presuda Suda od 2. travnja 2020., *op. cit.*, t. 50.). Sud je zapravo posebno pojasnio „da [...] djetetov biološki otac njegovoj majci ne isplaćuje iznose na ime uzdržavanja djeteta. Stoga se čini da FV, bračni drug majke djeteta HY, uzdržava to dijete, ali to treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev” (presuda od 2. travnja 2020., *Caisse pour l'avenir des enfants* (Dijete bračnog druga pograničnog radnika), C-802/18, EU:C:2020:269, t. 52.).

Sud je također smatrao da „pojam ‚član obitelji‘ pograničnog radnika koji na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 492/2011 može neizravno imati pravo na jednako postupanje odgovara pojmu ‚član obitelji‘ u smislu članka 2. točke 2. Direktive 2004/38, koji obuhvaća bračnog druga ili partnera s kojim je građanin Unije sklopio registrirano partnerstvo, izravne potomke koji nisu navršili 21 godinu ili su uzdržavanici kao i izravne potomke bračnog druga ili partnera. Sud je u tom kontekstu osobito uzeo u obzir uvodnu izjavu 1., članak 1. i članak 2. stavak 2. Direktive 2014/54” (presuda od 2. travnja 2020., Caisse pour l’avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika), C-802/18, EU:C:2020:269, t. 51.).

Cour de cassation (Kasacijski sud) iz tih razmatranja najprije zaključuje da pojašnjenje da pojam „uzdržavanje” proizlazi iz činjenične situacije ne podrazumijeva da je riječ o u potpunosti činjeničnom pojmu, koji je izuzet iz nadzora Suda i Coura de cassation (Kasacijski sud), nego da je ta riječ upotrijebljena kako bi se naglasila okolnost da se taj pojam ocjenjuje neovisno o pravu djeteta na uzdržavanje, kako je to izričito istaknuto u presudi od 15. prosinca 2016. (C-401/15 do C-403/15, Depesme i dr., ECLI:EU:C:2016:955, t. 58.).

Cour de cassation (Kasacijski sud) na temelju prethodno navedenog zatim zaključuje da pojam „uzdržavanje”, u okviru propisa koji se odnose na pravo na socijalne povlastice, predstavlja autonoman pojam prava Unije koji zahtijeva ujednačenu primjenu i tumačenje.

Međutim, takvo ujednačeno tumačenje trenutačno nije osigurano u pogledu pitanja koja otvaraju elementi rasprave.

U tom pogledu Cour de cassation (Kasacijski sud) pita o doseg primjera preuzetog u presudi od 15. prosinca 2016., Depesme i dr. (C-401/15 do C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, t. 60.), u kontekstu „objektivnih elemenata kao što je postojanje zajedničkog domicila tog radnika i studenta”, s jedne strane, u pogledu pitanja je li to navedeno kao običan primjer ili, suprotno tomu, kao uvjet, u kojem slučaju se postavlja pitanje je li riječ o dovoljnom uvjetu ili o nužnom uvjetu i, s druge strane, u pogledu pitanja je li način financiranja zajedničkog prebivališta važan, s obzirom na to da valja ispitati pridonosi li pogranični radnik navedenom financiranju djelomično ili u potpunosti.

Kad je riječ o djetetovim potrebama koje treba uzeti u obzir i koje ispunjava pogranični radnik, Cour de cassation (Kasacijski sud) želi doznati treba li uzeti u obzir samo prehrambene i osnovne potrebe za uzdržavanje djeteta (hrana, odjeća, smještaj, obrazovanje...) ili treba uzeti u obzir sve troškove bilo kakve vrste, uključujući troškove povezane s udobnošću ili jednostavnim pogodnostima (mobitel, restorani, vozačka dozvola...) ili čak troškove povezane sa skupocjenim, raskošnim ili luksuznim stvarima (redovita kupnja elektroničke opreme, praznici u dalekim zemljama...) kojima se želi osigurati određen životni standard.

Kad je riječ o načinima na koje pogranični radnik uzdržava dijete, Cour de cassation (Kasacijski sud) pita treba li doprinos pograničnog radnika uzdržavanju djeteta biti u obliku izravnih novčanih uplata djetetu ili može biti u obliku troškova koji su nastali u djetetovu interesu. U istom se okviru postavlja pitanje treba li trošak biti, kao što se čini da se to predlaže u zaključcima glavnog državnog odvjetnika, u posebnom ili čak isključivom interesu djeteta, ili se uzimaju u obzir i troškovi nastali u zajedničkom interesu obiteljske zajednice (mjesečna otplata hipotekarnog kredita, stanarina, kupnja zajedničkih stvari...). U okviru konkretnih načina uzdržavanja također se postavlja pitanje trebaju li troškovi koje pogranični radnik snosi za *uzdržavanje djeteta* biti u određenoj mjeri [omissis] redoviti ili povremeni (stambeni kredit, stanarina, troškovi električne energije i grijanja, telefonski računi...) ili treba uzeti u obzir i snošenje jednokratnih troškova (povremena kupnja odjeće...). Naposljetku, uzimajući u obzir pojašnjenje Suda da u okviru ocjene činjenične situacije nije potrebno utvrditi razloge doprinosa pograničnog radnika ni odrediti njegovu točnu visinu (presude od 15. prosinca 2016., C-401/15 do C-403/15, Depesme i dr., ECLI:EU:C:2016:955, t. 64. i od 2. travnja 2020., Caisse pour l'avenir des enfants (Dijete bračnog druga pograničnog radnika), C-802/18, EU:C:2020:269, t. 50.), Cour de cassation (Kasacijski sud) pita treba li uzeti u obzir svaki doprinos, neovisno o tome koliko je neznatan, ili taj doprinos treba biti na određenoj višoj razini i treba li u potonjem slučaju ocijeniti taj kriterij u odnosu na djetetove potrebe ili u odnosu na financijsku situaciju pograničnog radnika.

Podrijetlo sredstava također može dovesti do pitanja jer u određenim slučajevima pogranični radnik ima sa svojim bračnim drugom ili registriranim partnerom, koji je djetetov roditelj, zajednički bankovni račun kojim se koristio za plaćanje troškova istaknutih u okviru sudskog postupka kako bi dokazao da je uvjet „uzdržavanja” djeteta ispunjen, a da pritom nije jedini koji uplaćuje sredstava na taj račun niti ne utvrđuje u kojoj mjeri uplaćuje sredstva na taj račun, u kojem slučaju se postavlja pitanje pridonosi li pogranični radnik djetetovim potrebama.

Cour de cassation (Kasacijski sud) pita i o dosegu pojašnjenja koje je Sud iznio u presudi od 15. prosinca 2016. (C-401/15 do C-403/15, Depesme i dr., ECLI:EU:C:2016:955, t. 62.), u kojoj je naveo da „zakonodavac Unije smatra da se u svakom slučaju predmnijeva da su djeca do 21 godine uzdržavanici”, jer želi doznati treba li smatrati da potrebe svakog djeteta koje nije navršilo 21 godinu, samo zbog tog uvjeta dobi ili zajedno s drugim čimbenicima, ispunjava pogranični radnik.

Zatim valja ispitati pridonose li roditelji djetetovim potrebama. Oni imaju zakonsku obvezu uzdržavanja, za razliku od pograničnog radnika koji nema takvu obvezu. Suprotno tomu, kriterijem „uzdržavanja” djeteta tom se radniku nalaže činjenična ocjena. Stoga se postavlja pitanje je li dovoljno utvrditi postojanje i opseg obveze uzdržavanja koju imaju roditelji kako bi se isključilo postojanje doprinosa pograničnog radnika ili je osim toga potrebno osigurati da je obveza uzdržavanja koju imaju roditelji utvrđena u odgovarajućem iznosu i da oni doista izvršavaju obvezu uzdržavanja, tako da dopunski ili dodatni doprinos pograničnog

radnika nije potreban. U nedostatku stvarnog isplaćivanja takve pomoći postavlja se pitanje treba li provjeriti je li bračni drug ili registrirani partner pograničnog radnika barem pokušao provesti mjere prisilnog izvršenja i nadoknađuje li u konačnici doprinos pograničnog radnika obvezu koju ne ispunjava jedan od roditelja. Način utvrđivanja iznosa tog davanja za uzdržavanje, sudskim putem ili sporazumno, može eventualno utjecati na pitanje je li njegov iznos utvrđen na odgovarajućoj razini. Ti aspekti mogu biti povezani s prethodno navedenim pitanjem koje troškove u pogledu djeteta treba uzeti u obzir. Ako treba uzeti u obzir samo troškove prehrane i osnovne troškove uzdržavanja djeteta, obveza uzdržavanja koju imaju roditelji u načelu će ispunjavati te potrebe, čime dopunski ili dodatni doprinos pograničnog radnika za ispunjavanje takvih potreba postaje bespredmetan.

Kad je riječ o odnosu s djetetovim drugim roditeljem, valja također postaviti pitanje je li relevantno ispitati načine na koje dijete izmjenično boravi kod oba roditelja jer prošireno pravo na kontakt i smještaj ili podijeljeno boravište mogu u načelu dovesti do toga da drugi roditelj u većoj mjeri preuzme obveze uzdržavanja, zbog čega ostaje manje prostora za eventualnu nužnost da djetetove potrebe ispunjava pogranični radnik.

Sva ta pitanja u načelu treba razmotriti u kontekstu načela širokog tumačenja odredbi kojima se propisuje sloboda kretanja radnika (presuda od 15. prosinca 2016., C-401/15 do C-403/15, *Depesme i dr.*, ECLI:EU:C:2016:955, t. 58.) i stoga eventualnih ograničenja takvog načela širokog tumačenja.

Prije nego što se nastavi s postupkom, Sud na temelju tih razmatranja upućuje Sudu prethodna pitanja o doseg u prava Europske unije, kako su navedena u izreci ove presude.

SLIJEDOM NAVEDENOG,

Cour de cassation (Kasacijski sud)

[*omissis*] [upućuje] Sudu Europske unije sljedeća pitanja:

1. a) Treba li uvjet „uzdržavanja” djeteta, iz kojeg proizlazi svojstvo člana obitelji u smislu odredbi prava Europske unije, kako je utvrđeno sudskom praksom Suda u okviru slobode kretanja radnika i prava pograničnog radnika na primanje socijalne povlastice, povezanu s njegovim obavljanjem djelatnosti zaposlene osobe u državi članici, za dijete njegova bračnog druga ili registriranog partnera s kojim nije u srodstvu, tumačiti – zasebno ili u vezi s načelom širokog tumačenja odredbi kojima je cilj osiguravanje slobode kretanja radnika – na način da je ispunjen i da stoga na temelju njega nastaje pravo na primanje socijalne povlastice

- samo zbog braka ili registriranog partnerstva između pograničnog radnika i djetetova roditelja,
- samo zbog zajedničkog prebivališta ili boravišta pograničnog radnika i djeteta,

- samo zato što pogranični radnik snosi bilo koji trošak u korist djeteta, iako
  - taj trošak obuhvaća druge potrebe osim osnovnih ili prehrambenih potreba,
  - ga je prouzročila treća strana i dijete od njega ima tek neizravnu korist,
  - nije nastao u isključivom ili posebnom interesu djeteta, nego od njega ima korist cijelo kućanstvo,
  - je samo povremen,
  - je manji od troška koji snose biološki roditelji,
  - je neznatan s obzirom na djetetove potrebe,
- samo zato što se troškovi podmiruju sa zajedničkog računa pograničnog radnika i njegova bračnog druga ili registriranog partnera, koji je djetetov roditelj, neovisno o podrijetlu sredstava na tom računu,
- samo zato što dijete nije navršilo 21 godinu?

1. b) U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li uvjet „*uzdržavanja*” tumačiti na način da je ispunjen i da stoga na temelju njega nastaje pravo na primanje socijalne povlastice, ako su utvrđene dvije ili više tih okolnosti?

2. Treba li uvjet „*uzdržavanja*” djeteta, iz kojeg proizlazi svojstvo člana obitelji u smislu odredbi prava Europske unije, kako je utvrđeno sudskom praksom Suda u okviru slobode kretanja radnika i prava pograničnog radnika na primanje socijalne povlastice, povezanu s njegovim obavljanjem djelatnosti zaposlene osobe u državi članici, za dijete njegova bračnog druga ili registriranog partnera s kojim nije u srodstvu, tumačiti – zasebno ili u vezi s načelom širokog tumačenja odredbi kojima je cilj osiguravanje slobode kretanja radnika – na način da nije ispunjen i da se stoga na temelju njega isključuje pravo na socijalnu povlasticu,

- samo zato što djetetovi roditelji imaju obvezu njegova uzdržavanja, neovisno
  - o tome je li ta tražbina uzdržavanja utvrđena sudskim putem ili sporazumno,
  - o utvrđenom iznosu te tražbine uzdržavanja,
  - o tome plaća li dužnik doista taj dug koji se odnosi na uzdržavanje,
  - o tome nadoknađuje li doprinos pograničnog radnika obvezu koju ne ispunjava djetetov roditelj,

- samo zato što dijete, u okviru ostvarivanja prava na kontakt i smještaj ili u okviru podijeljenog boravišta ili nekog drugog sporazuma, povremeno boravi kod drugog roditelja?

[P]ostupak se prekida do donošenja odluke Suda Europske unije;

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT